

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1589. usque ad annum 1595 - Una Cum Criticis R.P.
Honorati A S. Maria Carmel. Discalc. Observationibus In Historiam
Ecclesiasticam Abbatis Fleurii

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118669

§. 61. Fausta hujus Pontificatus auspicia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67252)

Sæcul. XVI
A.C. 1590

terea tanquam Legatus præter morem missus Coloniam venerat, ut summi Pontificis nomine colloquiis interesset, in quibus de pace inter Leodiensem Episcopum, & Hispaniæ Regem, necnon foederatas Belgii Provincias agebatur: denique in præmium amplissimi meriti, atque obsequii, quod in plurimis, diversisque negotiis sacrae Sedi præstiterat, a Gregorio XII. Romana purpura honoratus est unacum aliis octodecim, qui ab eodem Pontifice Mense Decembris Anno Christi millesimo quingentesimo octogesimo tertio Cardinalium Collegio adscripti inter suos omnino quatuor numerabant, qui ad supremum Pontificatum eveci sunt: erant autem I. Castaneus sub nomine Urbani VII. II. Gregorius XIV. III. Innocentius IX. IV. Leo XI.

§. LXI.

Fausta hujus Pontificatus auspicia.

Thuan.
l. 100.
Gaz. l. c.

Prima Pontificatus sui die Papa ad Vaticanum Palatium deductus Senonensi Cardinali duo aureorum millia, & Albanensi mille donabat, atque omne æs alienum, quo Mons Pietatis gravabatur, solvi jubebat, insuper cunctam pecuniam, quam adhuc Cardinalis quibusdam mutuam dederat. eis liberaliter remisit, ingentemque auri copiam

piam in Urbis pauperes erogari, omniumque egenorum, qui in variis Parochiis erant, nomina describi voluit, ut cujuslibet necessitati subvenire valeret: præterea annonæ Præfecto præceperat, ut in Romana Urbe panis pondus augetet, illius vero pretium imminueret, si tamen exinde damnum Pistoribus emergeret, illud sese compensaturum spondebat Pontifex: luxum etiam summo odio habebat, porro ut ejus Ministri ceteris exemptio essent, Domesticis suis sericarum vestium usum interdixit, atque ædificium Ecclesiæ sancti Petri, necnon Vaticani, & Quirinalis Palatii, quod Sixtus V. inchoaverat, absolvi statuit, ac defuncti Pontificis insignia affigi jussit, qua agendi ratione se ab omni ambitione omnino alienum testabatur, nec minus emendabat Datariam, suos vero affines, qui accepto suæ electionis nuntio Romam convolaverant, urbe excedere jubebat, quamvis inter illos non pauci essent, qui utile Ecclesiæ obsequium præstare potuissent, cumque ad munia tum vacantia sibi proxime sanguine junctos promoveri rogaretur, respondit: „hos nominare nolo, ut cum majori libertate „illos castigare valeam, qui suo officio „deerunt:“, hæc sane verba prudenti Principe, qui publicam utilitatem suæ fami-

Sæcul. XVI.
A.C. 1590.

Sæcul. XVI. familiæ commodis præfert, dignissima
A.C. 1590. sunt.

§. LXII.

*Hujus Pontificis infirmitas, atque
obitus.*

Ciac. p. 206. Cuncta admodum pia, quæ animo con-
Spond. n. 20. ceperat, opera explendi opportuni-
Ferd. Ughel. tatem Urbano VII. præripuit mortis
Ital. Sacr. invidia, quippe tertio Pontificatus sui
tom. 9. die vehementi febre corripiebatur, po-
pulo Romano adhuc in immensam ef-
fuso lætitiâ, quæ tamen brevi in lu-
ctum versa est, cum enim cives ob tam
præclari Pontificis virtutes, morumque
integritatem sibi cuncta prospera pol-
licerentur, derepente ingens cunctos
invaserat consternatio: unde diu, noctu-
que omnes Ecclesiæ apertæ conspi-
ciebantur, quadraginta horarum preces
decernebantur, Sodalitates, Religiosi,
omniumque Parochiarum Sacerdotes,
& Magistratus populo undique confluen-
te ad sancti Petri Basilicam, aliasque
Ecclesias supplicantium more incede-
bant, ut pro recuperanda tam sancti Pon-
tificis valetudine preces ad Deum funde-
rent: ast divinum Numen, cum eidem
virtutum suarum præmium in cælis pa-
ratum haberet, supplicantium vota non
exaudiebat, sed illum Ecclesiæ suæ non
nisi spectandum præbebat, quin eam diu-
tius